

Bayer Zsolt: Károlyi

2012 április 01. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

„Kedves Lanler, Két honapja lesz annak hogy a belugyi kormány Rendelkezése folytán Lakásomat (Svábhegy) Lorant út 22 engemet Detectivec öriznek Minden kettö kettö felvaltva tete ezt a szolgálálatott. Igy összesen 8-10 ember fordult meg nalam szolgalatulzat jol és pontossan végeztek ebben nem volt baj.{...}"

{...} Ellenben legnagyob csodalatom s ez kesztett engem ezen sorok irására cselekedeteikrl –akik feltetlenül megbizhatok (az egyik 35 eve van szolgalatomba) megtudtam hogy a leg erösebb modon beszeltek a mai Rendszer és kormany ellen. Folyton annak a Remenyüknek adtak kifejezest bár jönne mar az ellenseg –a mai kormany elkergetesere- az egesz haz nep megbotránykozott ezen beszéd felett. Mind ezt nyiltan tetek az egyik nyiltan Tisza Istának valota magat. –Eleinte nem törödtem sokat ezekkel a pletykakka- de mint hogy ez állandoan és szinte Rendszeresen folyik kotelessegemnek tartom erröl értesiteni.

Szivelyes üdvözlettel,
(A legnagyobb ellenforinak valami szerb neve van Mihalowicshoz hasonlo)
Karolyi

Csak kettö viselkedett tartozkodoan Lukács és még egy (Gaál) nevet nem tudom Külömben is nevüket nem ismerem."

Fenti levelet gróf Károlyi Mihály írta Linder Bélának, fakszimiléje olvasható „Az Újság" 1919. szeptember 28-i számában. A helyesírási hibák bet?hívek. A levélben Károlyi feljelenti a rá vigyázó ?röket.

Íme hát, Károlyi Mihály. A Magyarországon állomásozó baloldal örök ikonja.

„A természet, amely jószív? szeszélyében csörg? készüléket adott némely mérges kígyófajnak, talán ártalmatlanná akarta tenni ezt a veszedelmes embert is, mert olyan beszédhibával verte meg, amely rendes körülmények közt lehetetlenné tette volna reá nézve a közéleti szereplést. A természet azonban nem számolt a pesti polgári radikálisok öntudatos sznobságával. Minden Kovácsot vagy Kohnt, aki ilyen handicappal indul meg, els? szereplése alkalmával megöli a nevetség és a szánalom. Gróf Károlyi érthetetlen hebegését azonban odaadó közönség hallgatta, amely épp olyan eredetinek találta minden banalitását és elragadónak minden sületlenségét, mint annak idején a leányos anyák. ?k Károlyiban persze nem a politikai tehetséget keresték, nekik az arisztokratikus név cégére volt szükségük mérges kotyvalékaik számára. Nem értették meg ugyan vezérük kínos szónoklatait, de egyet jól megértettek: ha a gróf feje nem is elég er?s ahhoz, hogy meg tudja ítélni politikájának szükségszer? következményeit, a koponyája mégis elég kemény ahhoz, hogy ostrombak lehessen a radikalizmus szolgálatában."

Ezek pedig Herczeg Ferenc szavai a grófról. Igen, azé a Herczeg Ferencé, akit a Károlyi-rajongók egyszer?en

kitagadtak a magyar irodalmi kánonból és szellemi életb?l. Tormay Cecillel és Szabó Dezs?vel együtt. Hogy messzebbre ne is merészkedjünk. Illetve merészkedjünk! Egészen Fekete Istvánig! Fekete István szemét kiverték, veséjét leverték, félig halottan hajították ki egy autóból a János-kórház mellett. Tette vele mindezt az ávó. És persze tiltólistára került az egyik legkeresztényibb magyar írónk. Tudják miért? Azért, mert 1939-ben megírta a Zselléreket, és a regényben megírta az igazat a vörös terrorról. Megírta az igazat a patkánylázadásról. Majdnem megölték ezért a patkányok. Aztán „ifjúsági írót" fabrikáltak bel?le – mert képtelenek voltak bármit kezdeni tehetségével. Ezek példaképe Károlyi.

„1918 novemberében Károlyi saját kérésére tapogatózó látogatást tett a francia hadsereg belgrádi parancsnokánál, Franchet d'Esperay tábornoknál. A küldöttséget Károlyi maga vezette, – részt vett benne többek között Jászi Oszkár, Hatvany Lajos, Bokányi Dezs?. Az volt a céljuk, hogy meggy?zzék a franciákat együttm?ködési készségükröl, és mintegy pacifizmusuk bizonyítékaként magukkal vitték a katonatanácsok egyik f? képvisel?jét, Csernyák Imre századost is.

A küldöttség útiruhában érkezett meg Franchet d'Esperay tábornok szállására, aki teljes díszben, kitüntetéseit viselve várta a hivatalos magyar képvisel?ket. Amikor Károlyi belefogott annak az emlékiratnak a felolvasásába, amelyet útközben Jászi szerkesztett meg részére, a tábornok félbeszakította ?t és felszólította a küldöttséget, álljanak a lámpa világába, hogy jobban láthassa ?ket – mintha valami csodabogarak volnának. Megdöbbenve

nézte a rangjelzések nélküli uniformist visel? századost, majd ránézett Hatvanyra, aztán Jászira és a többiekre, majd megkérdezte t?lük: »Vous étes tombés si bas?« (Hát már ilyen mélyre süllyedtek?) Ekkor torkolta le Franchet d’Esperay Károlyit azzal, hogy a környez? országok az ? egyetlen kézlegyintésére megindulhatnak Magyarország ellen.” (Gratz Gusztáv: A forradalmak kora c. munkája alapján. Budapest, 1935, a Magyar Szemle Kiadása).

Ideje volt Károlyi eltakarításának.
Bayer Zsolt, magyarhirlap.hu

Ajánló